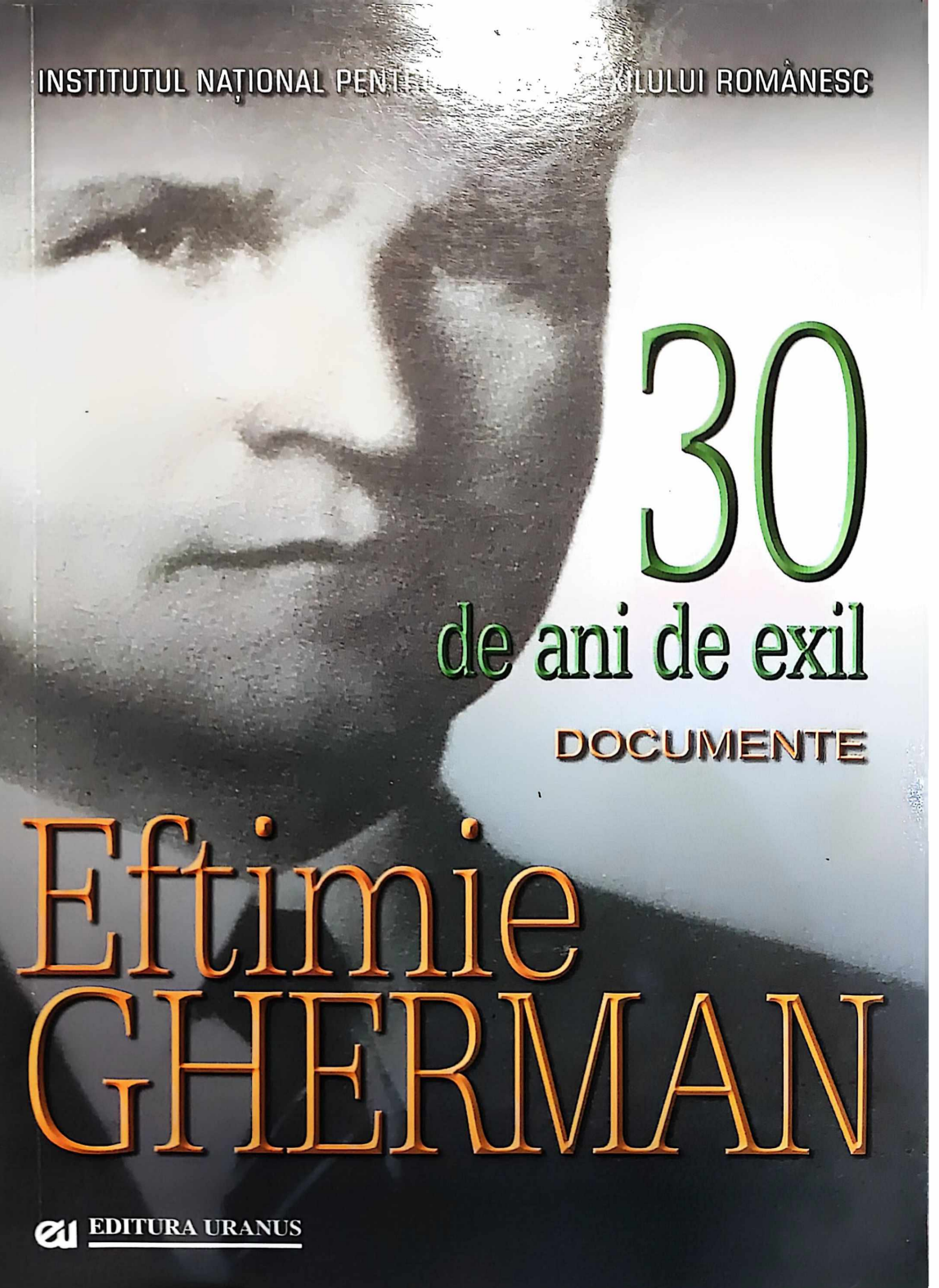
INSTITUTUL NAȚIONAL PENT
ILULUI ROMÂNESC
30
de ani de exil
DOCUMENTE
Eftimie
GHERMAN
EDITURA URANUS

„desființarea" – n.n.) și a ultimelor resturi de democrație. Se dezlănțuie prigoana cea mai sistematică. Unul din primii arestați a fost C.T. Petrescu.

Timp de 4 ani de zile falșii cârmuitori n-au îndrăznit să-l judece; în ciuda sforțărilor neîncetate de a găsi o bază de acuzație fie cât de șubredă, vătafii colonialismului moscovit îl supun pe C.T. Petrescu unui regim de exterminare, nădăjduind astfel că, odată cu suprimarea fizică a neînfricatului conducător socialist, să nimicească totodată și nădejdea într-o înfăptuire a democrației sociale și renaștere a mișcării muncitorești libere.

*
* *

Ziarul „***Scânteia***" din septembrie 1951 a publicat, sub titlul „**Un vierme dolarizat la microfon**", un articol calomnios la adresa redactorului „***României Muncitoare***" și a conducătorului socialist în exil, Eftimie Gherman.

Tot Scânteia, în două rânduri, la 23 și 27 noiembrie 1951, revine cu alte articole de fond, tot atât de calomnioase, unul cu titlul „**Odioșii Cațavenci de sub pulpana lui Morgan și Rockefeller**" și altul „**Cu metodele gangsterilor**", difuzate și de posturile de radio București. Autorii acestor articole, inspirate de conducerea partidului comunist, sunt Tudor Olariu și Aurel Baranga, unii dintre principalii redactori politici ai oficiosului stalinist român.

Noi am ales câteva acuzații spicuite din proza acestor Sovrom-gazetari care au scris despre Gherman:

- că este fecior de chiabur;
- că s-a strecurat în mișcarea muncitorească;
- că a fost spărgător de grevă;
- că a fost denunțător;
- că s-a plâns Ministerului de Interne de greutățile ce-i fac bolșevicii;
- că a fost un lefegiu, încasând lefuri și diurne de la Camera de Muncă și de la Asigurările Sociale;

- că a fost informator al UGIR (Uniunea Generală a Industriaşilor Români) şi al Siguranţei;

- că aceştia l-au trimis, în 1938, ca „reprezentant al muncitorilor", la Conferinţa de la Geneva;

- iar mai târziu într-o călătorie de studii în Germania hitleristă;

- că la postul de radio din Germania a recunoscut că guvernul român a obţinut o sporire a producţiei;

- că în 1941, alături de alţi trădători ai muncitorimii, a scris lui Antonescu, *„subsemnaţii reprezentanţi ai muncitorimii şi funcţionarilor particulari organizaţi în bresle, credincioşi luptei noastre de totdeauna, suntem alături de dvs."*;

- că a fost un provocator nerușinat;

- că a fost un complotist, un spion, un incendiator;

- că în 1921 „s-a opus cu îndârjire aderării Partidului Social Democrat la Internaţionala a III-a";

- iar după 23 august, a încercat din răsputeri să destrame FUM (Frontul Unic Muncitoresc);

- a căutat să împiedice crearea partidului unic muncitoresc;

- a creat bande, pentru banii primiţi de la Auschnit şi Malaxa, care au organizat acte de sabotaj la Reşiţa etc.

În răspunsul fruntaşului socialist şi sindicalist, învinuirile nu apar defalcate, ci apar cursiv, una după alta. Iată ce scrie acesta:

*
* *